

*Fantasieverhalen en sprookjes bestaan
al sinds mensenheugenis.*

*Zij zullen nooit verloren gaan,
zolang er een echte verteller is.*

Kaboutertje Klok

Copyright © november 2017

Auteur en Uitgever: Mechtild Henkelman

Vormgeving binnenwerk: Mechtild Henkelman

Illustraties en achteromslag: E.A.J. Boer

Omslagontwerp voorkant: DesignBetiBup33

Druk: Pumbo.nl

Info:

www.mechtildhenkelman.com

www.boekenbestellen.nl

Kinderboek: NUR 200

Fantasie: NUR 334

ISBN: 978-90-824-973-3-5 (paperback)

ISBN: 978-90-824-973-4-2 (e-book)

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, door middel van druk, fotokopieën, geautomatiseerde gegevensbestanden of op welke andere wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Het Boek met Alle Verhalen

De avonturen van Kaboutertje Klok

Deel 1

Eerder verschenen

ISBN: 9789082497304 (paperback)

ISBN: 9789082497311 (ebook)

Inhoud

De kabouters	7
De wijzers van de klok	11
Het geschenk van de elfen	17
Het avontuur is begonnen	23
Kleverig en plakkerig	28
De ster	37
Stampende poten	41
Koning Grol	46
De geheimzinnige gevangene	52
De verwaande prins	61
De grote sterke ridder	64
Het Westwoud	70
De laatste Roos van Alverya	76
Het afscheid van Het Westwoud	84
De reis gaat verder en verder	87
Het Kasteel van Fairystoria	90
Het Boek met Alle Verhalen	95
Weer thuis	103

De kabouters

Je hebt vast wel eens gehoord van kabouters. Uit een boek, op de televisie of misschien heb je wel een tuinkabouter tussen je planten staan. Eentje met een gieter in zijn handje of eentje achter een kruiwagentje.

Fantasie, zul je denken. Leuk voor de kinderen. Verzinsels van dromerige schrijvers.

Maar wat, als ik je vertel dat wij echt bestaan!

Niet in Het Mensenland, waar drukte en haast steeds meer het dagelijkse leven bepalen. Nee. De kabouters wonen in een ander land genaamd Ardenia, een plek die wij delen met allerlei bijzondere figuren en wezentjes die je alleen uit een sprookjesboek kent. Ardenia betekent simpelweg *De Andere Aarde*. Wij wonen namelijk allemaal op dezelfde draaiende bol als de mensen, waar wij versholten leven en onze oude tradities in ere houden. Duizenden jaren lang, van generatie op generatie. En in al die tijd is er nauwelijks iets veranderd bij de kabouters. Wij zijn een zeer tevreden volkje.

Je kunt maar op één manier bij de kabouterdorpen komen. Loop je een keer verkeerd, dan vind je het pad er naartoe nooit meer terug. De kabouters leren deze weg al van kinds af aan uit hun hoofd. Al bij hun allereerste schoolles.

Het wordt zo verteld:

Ga naar de waterval. Die aparte, die in twee bronnen eindigt.

Sla bij de derde eik rechtsaf. Niet bij een gewone eik! Nee, dat nooit. De eik van vijfhonderd jaar oud! Je herkent hem wel als je hem ziet.

Daarna ga je naar links, voorbij de tweede beuk. Zo hoog en breed als geen enkele andere beuk in het bos. Deze is niet te missen.

Loop daarna vijftig kabouterpasjes en stop bij de witte berk met de gouden blaadjes.

Onder in de boom zit een gat. Geen gewoon gat. Het lijkt op een holletje van een konijn, maar het is een tunnel. Ga er doorheen en volg de gang omhoog tot je weer licht ziet aan de andere zijde.

Schrik niet, je staat dan op een hoge rots. Wacht daar op de regenboog en glijd er op naar beneden waar ons groene dal op je wacht. Dan, ben je weer thuis.

Hier begint onze wereld. Die van de kabouters.

Je herkent ons aan onze witte of grijze baardjes en rode mutsjes. De vrouwtjes hebben geen baard maar dragen twee vlechten, versierd met rode lintjes.

We zijn klein, maar niet de allerkleinsten van onze wereld. Dat zijn toch echt de bladfeeën van het Westwoud. En onderling wil onze lengte ook nog wel eens verschil maken. De grootste kabouters onder ons bereiken zelfs de hoogte tot aan een volwassen mensenknie. Daar is onze puntmuts uiteraard ook bij meegerekend.

We wonen in paddenstoelenhuisjes. Niet die kleine paddenstoelen die je alleen ziet in de herfst. Maar echte grote! Het dak is herkenbaar rood met witte stippen. Niet te

veel en niet te weinig. Onze huisjes zijn gezellig en knus. Beneden is de woonkamer, keuken en het voorraadhok en via een wenteltrapje kom je in de slaapkamer. Er zijn zoveel huisjes, want we zijn met velen, zoveel, dat je ze niet in één dag kunt tellen.

Ons kabouterrijk bestaat uit vier dorpen, verspreid tussen de groene heuvels en de rivier. Elk met zijn eigen burgemeester. Deze kabouters zijn te herkennen aan hun lichtblauwe mutsjes. Zij zijn gekozen voor deze belangrijke taak, omdat zij de oudsten zijn van dit dorp, en vaak ook erg wijs. Al wil er wel eens een dagje bij zitten dat hun geheugen een beetje stroef wordt.

Het dagelijks leven van de kabouters bestaat uit taken waarin hun vaardigheden het beste naar voren komen. Je hebt de kabouterkok, de kabouterboer, de kaboutertuinman, de kaboutertimmerman voor alle klusjes, de dokterkabouter, de kabouterleraar, de ordekabouter voor probleempjes, al komen die bijna niet voor, en nog vele andere taken. Je kunt het zo gek niet verzinnen of we hebben er wel een kabouter voor.

Maar er is slechts één kabouter, één hele speciale, die iets kan, wat de rest niet kan. En dat, is verhalen vertellen. Zijn naam is Kaboutertje Klok. Elke keer, op het einde van de dag, als het werk is gedaan en de buikjes zijn gevuld, komt iedereen bij elkaar rondom het kampvuur en vertelt hij een nieuw verhaal. Een sprookje of een avontuur met een mooie

boodschap. Zijn naam heeft hij te danken aan zijn buik. Waar de andere kabouters een van nature volle gezette buik hebben, bestaat die van hem uit een grote ronde klok.

Hij is er mee geboren. Het is een geschenk van de elfen omdat hij de honderdduizendste geborene van de kabouterdorpen is. De elfen zagen in hem iets bijzonders, een echte verteller. Elke keer als de wijzers een nieuw uur aangeven op zijn buik, krijgt hij er een nieuw verhaal bij. Zo heeft hij door de jaren heen al vele sprookjes en allerlei andere bijzondere verhalen verzameld.

En over deze kabouter met zijn magische klok gaat dit boek. Want op een dag gebeurde er iets, dat alles zou veranderen...